

бита и действителните личност, национални особености, технологични тънкости на производството и т. н.

За романа „Тютюн“ използва освен собствените си наблюдения подробните сведения, които получава от втория си баща Руси Генов, работил повече от 20 години като тютюнев експерт. В ръкописа на Руси Генов има информация за всичко свързано с тютюнопроизводството и търговията с тютюн: устройство на склада, манипулации, професии, търговска политика, личности, занимаващи се с производство и търговия с тютюни.

В „Осъдени души“ авторът се базира на многостранните си впечатления от Испания и естествено върху медицинските си занимания. Не случайно Фани Хорн обикаля Испания по маршрута, по който е минал Димов, посещава музеите и забележителностите, които е посетил и той.

„Поручик Бенц“ е един психологически роман, много слабо свързан с бита, но и за неговото написване Димов събира информация за Първата световна война, за модата по това време, за хирургичната интервенция за прекъсване на бременност, съживява и спомените си от Дупница и Кюстендил, където е прекарал детството си.

Използвайки медицински сюжети, персонажи и лексика, Димов никога не стига до натурализъм – няма подробно описание на статус (изключение прави може би само болестта на Мария от „Тютюн“), на лечение, инструменти, манипулации. Той по-скоро търси здрава почва, на която да изгради творбите си, област, в която има познания, в която постига лесна и пълна достоверност и не го грози опасност от фактически грешки. Наистина някои от описаните болести са сюжетно необходими, за да обоснове определен нравствено-етичен проблем или да изгради правдиво съдбата на даден герой. И все пак медицината не е основна тема на произведенията на Димов, а само сюжетен фон, канава, която запълва екзистенциални проблеми. Героите му лекари са стриктни в практикуването на професията си, но умовете и душите им са заети с разрешаването на морални, а не медицински въпроси. Героите му, страдащи от някаква болест, са измъчвани преди всичко от дилемите и пароксизма на страстните си души. Затова и общата квалификация на героите му би могла да бъде „осъдени души“, а не „болни хора“.